

יהודה פיישטר
ת.ז. 1-900000
רח' ברנדה זאב 12/3
פתח תקווה 49600
20/04/2013

ת 3 ה י כ

אני, יהודה בן דבקה רוב (בערל) פיישטר, נולדתי ב - 29/10/1927 כבן זקונים להורי במשפחה בת 6 ילדים, בעיר רח'ישצ'ה שבפולין ווהלין, אשר באותם הימים היה שייך האיזור לפולין.

בשנת 1939, כשפרצה המלחמה באירופה, נכבש האיזור שלי על ידי בריה"מ. בקיץ 1941 הגרמנים כבשו את האיזור שהיה בשליטתם עד סוף הקיץ של 1944. כיום, מקום הולדתי שייך לאוקראינה.

ברצוני לספור את סיפורי וכל אשר מתייחס לבית הקברות שבעיר רח'ישצ'ה ואשר שוכן בקצה הצפון מזרחי של העיר.

יהודי העיירה והסביבה אוכלסו בגטו שכלל שני רחובות ראשיים שהובילו ממרכז העיר עד סופה, ובפנייה מזרחה, בתחילת 1942. בית הקברות היהודי שכן בסוף הגטו בצד צפון מזרח לכיוון הנהר סטיר, כך שכל גישה אליו נעשתה רק דרך רחובות הגטו.

שבועיים, בערך, לאחר כניסת הגרמנים לעיירה ב- 1941, צדו הגרמנים מעל 200 בחורים יהודים בגילאי 18-30, וביניהם אחי, בן ציון ז"ל, שהיה יליד 1916, והובילו אותם ברגל לכיוון בית הקברות (עוד בטרם הוקם הגטו). הייתי נער קטן, ורצתי אחרי המובלים והתחבאתי בתבואה שצמחה מחוץ לגדר בית הקברות. צפיתי וראיתי במו עיני כיצד הובלה הקבוצה למקום במורד בית הקברות לכיוון מזרח, והייתי במרחק של כ- 60 מ' מהם, כאשר שמעתי צרודות ירי, וראיתי אנשים נופלים. לאחר שהשתררה דממה, יצאתי ממחבואי ונכנסתי לבית הקברות ומצאתי שטח, שקשה לי היום לאמוד את גודלו, בצורת מלבן, עם רגבי אדמה טריים וסימני דם. הבנתי שאני עומד מול קבר גדול בו טמונים אחי ושאר הבחורים שצעד עימם. חיפשתי ביאוש לאורך ולרוחב הבור סימנים או חפץ מזהה, ולא מצאתי מאומה מלבד אדמה ספוגה בחלקה בדם, כאשר סביבת הבור היתה יבשה. חזרתי הביתה וסיפורתי להורי. אחי, כמובן, מעולם לא חזר הביתה.

עד לכניסתנו לגטו, היו עוד מספר פעמים של תפיסת צעירים יהודים והובלתם למקומות אשר לא עקבתי אחריהם יותר, ועל פי סיפורי האנשים, הוצאו להורג מחוץ לעיר. על פי שמועה, חלק מהם נודה ונקבר בבית הקברות.

לאחר כניסתנו לגטו, גרנו בסוף הרחוב, סמוך לבית הקברות, אצל דוד בשם אפרים כך ז"ל, מאחר וגורשנו מבתינו. בתחילת הקיץ, כאשר רעבנו ללחם, אמי רבקה ז"ל, שהיתה ילידת 1887 (בת 55) לקחה מצעים ובגדים ויצאה לכפר אוקראיני בשם פוד'רוק, כדי להמירם

במזון. סמוך לצהרי אותו יום, ראינו שהזונד פיהרר (קציין העיר) רוכב על סוס ומוביל את אמי ועוד מספר נשים שתפסן לפני הכניסה לגטו, והובילן למעצר. אני, יחד עם אחי יהושע ז"ל, יליד 1925 ואחותי בת שבע ז"ל, ילידת 1921, הלכנו לירדנראט, שם נודע לנו שנתפסו יחד עם אמי עוד 11 נשים כאשר יצאו מן הגטו.

הצענו דברי כסף וזהב על מנת לפדותה, אולם נתקלנו בסירוב הגרמנים. לאחר מספר ימים, עברה שמועה ש-12 הנשים מובלות לכיוון בית הקברות. הבנו שזהו סופן ושוב עקבתי אחריהן עד אשר נכנסו לבית הקברות. התחבאתי מעבר לגדר ובמרחק של פחות מ-50 מ' ראיתי איך 12 הנשים עומדות לפני בור, והזונד פיהרר עובר מאחורי גבן. עם גבו אלי, ומצמיד אקדח לעורף כל אחת ויורה בהן, והן נופלות.

נשארתי מאובן וכבר לא הייתי צריך לבדוק את אשר ראיתי. בכוחות לא לי חזרתי הביתה וסיפרתי לאחי. אחי הבכור דוד נתפס באחד המשלוחים ונהרג. אחותי ואחי הושמדו יחד עם שאר יהודי הגטו ביא' באלול בשנת 1942 ונקברו בקבר אחים בדרך לכפר קופציסקה, ושם הוקם גלעד לזכרם על ידינו, בני רחיישצ'ה לאחר המלחמה.

אני הצלחתי לברוח מהגטו לפני חיסולו, והתחבאתי אצל איכרי הסביבה מתחזה לנוצרי. לאחר מכן, ברחתי ליערות והצטרפתי לפרטיזנים. בשנת 1944 שוחרר האיזור בידי הסובייטים.

עלי לציין, שלאחר בריחתי מהגטו, נפגשתי ביער עם בחורים שברחו לאחר חיסול הגטו והתחבאו ולא נמצאו על ידי הגרמנים. הם סיפרו לי שהגרמנים הצליחו ללכוד עוד אנשים שהצליחו להסתתר לאחר החיסול ההמוני של אנשי הגטו. אותם אנשים הובלו לבית הקברות, חוסלו ונקברו במקום. הם לא יכלו להעיד על כמות האנשים שנרצחו, והם עצמם אינם בין החיים כיום.

הנני מצהיר בזאת, שאני בדיעה צלולה, וכל אשר סיפרתי להלן, הינו אמת לאמיתיה, החרוטה בזכרוני ובלבי. עד היום אני חווה את הזוועות האלה וחולם על כל אשר קרה. הוכרתי כנכה רדיפות הנאצים ב-50% בשל עצבים, ואני נמצא בטיפול עד היום.

אני מצהיר בזאת, שאני בדיעה צלולה, וכל אשר סיפרתי להלן, הינו אמת לאמיתיה, החרוטה בזכרוני ובלבי. עד היום אני חווה את הזוועות האלה וחולם על כל אשר קרה. הוכרתי כנכה רדיפות הנאצים ב-50% בשל עצבים, ואני נמצא בטיפול עד היום.

קצאת באת אל המתים

יהודה פייטל

No. 228/2013 מס'

ЗАВЕРЕНИЕ ПОДПИСИ

אימות חתימה

Я, нижеподписавшийся, Яков Белкин,

אני הח"מ יעקב בלקינד

Нотариус, бюро которого находится по
Адресу: ул. Нордау, 30, Петах-Тиква,
Израиль

נוטריון ב-רח' נורדאו 30, פתח-תקוה,
ישראל

Удостоверяю, что в день 4.06.2013

מאשר כי ביום 4.06.2013

Явился (ась) ко мне в контору
Госп-жа /дин/ Юда Файнлер

ניצב/ה לפני 13/6/13

Личность которого/й я установил на
Основании удостоверения личности/
009000001

שזהותו הוכחה לי על-על פי ת.ז.
ישראלית מס' 009000001

Заграничного паспорта № _____

דרכון מס' _____

Выданного /кем/ МВД

שניתנה ב- משרד הפנים ישראל

где в Петах-Тиква

Когда 04.06.2013

ביום 04.06.2013

и он/а добровольно и собственноручно
подписался/ась/ на документе, который
приобщён и обозначен литерой "А" или
No. _____

וחתם(ה) (ו) מרצונו (נס) החופשי על
מסמך שלעיל (המצורף ומסומן באות
/מספר _____ א' (שמעבר
לדף) _____

Я удостоверяю подпись указанного выше
Лица своей подписью и печатью

ולראיה הנני מאמת את חתימתו/ה/הם
של החותם/ות/ים הנ"ל

בחתימת ידי ובחותמי
היום

Гонорар 294 шекелей

שכר בסך 294 ש"ח

חותם נוטריון
Подпись

חתימה
SIGNATURE

